

Stemte ikke.

Hall.

Fraværende.

Schönberg; Tillisch; Walthers; Alberti; Buchwald; Fønnesbeck; Gad; Hammerich; Hansen, S. A.; Herth; Jespersen; Jesen; Kjær; Lange; Moltke; Monrad; Müllen; Müller; Nielsen, A.; Nielsen, F.; Nielsen, S.; Pedersen, R.

Derefter fattes Endringsforslagene til § 14 med de Dele af Paragraphen, hvortil de vare stillede, under Forhandling.

Ordføreren: Hvad det første af disse Forslag angaaer, som er stillet under Nr. 14. a., da gaaer det ud paa, at Overlagen ved Helsebredelsesanstalten for Sindsbøge i Nørrejylland tilstaaes et personligt Tillæg af 400 Rd. Udvalgets Fleertal har ikke kunnet see i den Omstændighed, at denne Sum er bleven forandret til et personligt Tillæg, en Grund til at afgive fra, hvad der ved Thingets Afstemning blev vedtaget ved 2den Behandling. Skulde Thinget imidlertid stemme for dette Forslag, saa er det jo kun to Gange saakaldt 200 Rd. — Hvad Forslaget under Nr. 14 b. angaaer, da gaaer det ud paa, at Forvalteren ved samme Anstalt tilstaaes et personligt Tillæg af 200 Rd. Det har aldeles Ingen af Udvalget villet tiltræde. Jeg skal iøvrigt ikke indlade mig videre paa disse Poster. — Nr. 15 er et Forslag af Ministeriet, tiltraadt af Udvalget, om at der bevilges 500 Rd. til Flytning af Døvstummeinstituttets Gymnastikhuus, til hvis Ombygning Pengene bleve negtede ved 2den Behandling. Der er gennem Udvalgets sagkyndige Medlem modtaget Underretning om, at det for 500 Rd. kan flyttes til et passende Sted, og at det nu staaer paa et Sted, hvor det ganske vist maa genere Anstalten i en Deel af dens Virksomhed.

Hvad det tredje Forslag angaaer, som andrager en Sum af 30,000 Rd., da udbeder jeg mig det høitærede Things Opmærksomhed i en noget længere Tid, da Sagen er af ganske særdeles Bigtighed for den sjerne D., som der

herved er Tale om. Jeg skal tillade mig, for jeg gaaer ind paa selve Sagen, at give nogle statistiske Oplysninger efter de Tællinger, som have fundet Sted paa Island over Faarenes Antal. Derefter var der for tre Aar siden 502,000 Faar uden Lam deroppe. Det høitærede Thing vil deraf skjønne, hvilken overordentlig Bigtighed Faareavlens har for Island. Dette vil blive endnu klarere ved en Sammenstilling, som jeg har gjort mellem Island og de Lande, der nogenlunde ligge under samme Bredegrad som dette. Jeg har dertil valgt Danmark, Norge, Sverrig og den nordlige Deel af Rusland, nemlig Gouvernementet Archangel. Efter de Oplysninger, man har for disse Landes Bedkommende, hvilke Oplysninger frembyde temmelig stor Nødtagtighed med Undtagelse af dem for Danmark, hvor man maa slutte sig frem, er der for hver 10 Mennecker i Gouvernementet Archangel 4 Faar, i Sverrig næsten 5, i Danmark maaktee 6, i Norge henved 12, men paa Island over 78. Der er altfaa forholdsviis over 19 Gange saa mange Faar paa Island som i det nordlige Rusland, næsten 16 Gange saa mange som i Sverrig, 13 Gange saa mange som i Danmark og 6—7 Gange saa mange som i Norge. Heraf er det ganske klart, at Faareavlens udgjør Islands Hovederhverv, og at den for en stor Deel af Indbyggerne er saa godt som det eneste Erhverv, thi Antallet af dem, hvis Hovederhverv er Fiskeri, er efter de nyeste statistiske Oplysninger kun imellem $\frac{1}{10}$ og $\frac{1}{11}$ af Indbyggerne, medens de Dvriges Hovederhverv er Faareavl. I Begyndelsen af Foraaret 1856 viste der sig nu Faarekæb paa Sønderland paa en Gaard, der hedder Middal. Stiftsphysicus deroppe, Dr. Hjastelin, anbefalede en Cuur, som bestod i, at man skulde vaske Faarene med Tran og grøn Sæbe. Denne Cuur blev anvendt, og man antog efter nogen Tids Forløb, at Sygdommen var ophørt, hvorfor man lod Faarene vedblive at gaae paa Fjeldene Sommeren igjennem; men om Efteraaret, da de saakaldte Netter holdes — man mærker alle Faarene deroppe paa en meget sundrig Maade, hvorpaa de drives ned ad Bjergene, og saa udsøger Enhver sig sine Faar, og Lammene gaae med Moderen —